

TELAFER'DEN INCE SESLER

Casim Babaoğlu
2022

Kitabın kimliđi

Kitabın adı : TELAFER'DEN INCE SESLER

Şairin adı : Casim Babaoğlu

Hdirlyan : Hasan Umutoğlu

çeviri düzelticileri : Muhammed Ali İbrahim ve HiŞam SÜLEYMAN

Yayın yılı : 2022

Depozito numarası : 3648

Baskı adı : Necef'teki modern küresel matbaa

Şiir türleri : Farklı Şiir türleri

sayfa sayısı : 88

Kitap boyutu : 21 cm x 15 cm

Şair Hakkında

Casim BABAOĞLU 1979 yılında Telafer şehrinde dünyaya göz açmış. (Musevi) nesebine mensup olan Babaoğlu ilk, orta okulu ve liseyi Telafer'de bitirmiş. Sonra Musul Üniversitesi İktisad bölümünde kabul edildimiş .

Şair 1997'de yılında şiir yazmaya başlamış, 2008 yılında şiir derneklerine ayak açarak, Telafer şehrinin birçok şairle tanışmış. Telafer şairlerinin şiirlerini okuyarak ve onlarla bir araya gelerek şiir inceliklerini öğrenmiştir .

Türkiye, Azerbaycan ve İran (Tebriz) ülkelerinde, Irak'ta ise, Kerkük, Musul ve Telafer şehirlerinde birden fazla şiir gecelerine ve festivallara katılarak kendi şiirlerini dinleyici kitlesine okuyarak ün kazanmıştır. Irak Edebiyat Derneği resmi üyelerinden olan Babaoğlu.

Şairimiz bugüne kadar birkaç şiir kitabı yazmış, birkısmı basılıp ama diğer kısmı ise tamamlama aşamasında ve önümüzdeki günlerde yayınlanacaktır. Şairin şimdiye kadar yayımlanmayan eserlerini aşağıda sıraladık :

- Atalar Toprağı
- Kerbela Toprağına
- Kimsesiz Telafer
- Gurbetteki Aykırış
- İmam Ali (A.S.) Hayatı
- Gökten Sızan Damlalar

Şairimizin şiirlerini okuduğumuzda şu özellikleri rastladık, şiirlerini kendine mahsus bir dille yazması, kesik heceleri kullanması, hikmetli konuları ve şiirlerinin güzel bir şekilde okunmasına .

Babaoğlu şiirin yanında bir diğer dalla (spor) yapmaktada meşguldur Vatanını, toprağını ve mezhebini sevdiği için hayatı boyunca üç defa ölümden kurtulmuş, Dede'm Korkut (Ecel vade ermeyince kimse ölmez ezelden yazılmazsa kul başına kaza gelmez) sözlerine inanır. Babaoğlu mevlam Ali'nin yattığı (Necef) toprağında yaşamaktadır . Bir Gençlik Spor Merkezinde çalışan ve gönülden kopan sözleri yüreklere ulaşan Babaoğlu altı çocuk babasıdır .

Yazan
Hasan UMUTOĞLU
Tebriz 30 / 3 / 2022

Kitap Hakkında

Telafer'in aydın şairlerinden biri olan BABAOĞLU, Yazdığı şiirlerle ve yayımladığı makale ve kitaplarla Irak Türkmen Edebiyatı'na ve özellikle Telafer Edebiyatı'na katkıda bulunmaktadır .

Irak Türkleri ve özellikle Telafer Türkleri birçok zulüme maruz kaldılar, 2014'te İŞİD (DAİŞ) terör örgütü Musul'a girdikten sonra türkmen varlığını ve kimliğini yok etmek için kütüphanelerde olan tüm kitaplar yakıldı, bu kütüphaneleri yeniden diriltmek bütün türkmen şairleri ve yazarları üzerine düşen bir görevdir .

BABAOĞLU, bu görevi üstlenerek (Telafer'den Ince Sesler) kitabını yazmış, bu kitapta bulunan şiirlere baktığımızda kendine özel bir dille yazıp ve Telafer halkına özel sözcükler ve deyimler kullanmıştır. Bu kitap İran – Tebriz ilinde osmanlı alfabesi ile yayınlanmıştır. Şairimiz bu kitabı Türkçe alfabesine aktararak kıssa zamanda okuyuculara sunacaktır .

Yazan

Hişam SÜLEYMAN

30 / 6 / 2022

Casim BABAOĞLU

IRAK - TELAHER

Şiirler

OĞLUM

Besledim yavrumu civan eyledim
Bilemedim elimden gidersen oğlum
Dedim vatan yağışı sözüm söyledim
Yüreğimi ateş edersen oğlum

Yetirdim yirmi yaşına seni
Kendiyde gördüm bütün cihanı
Genç çağında böyle ağlattın beni
Gözyaşım akıtıp kıyarsan oğlum

Anaya ağlar durmaz gözünün yaşı
Mezara indirdim koydum baştaşını
Karaya bağlandı nineyin başı
Cennetin meyvasın yiyersen oğlum

Kısmet böyle Hak'tan yazı yazılmış
Kalbimin içinde yara kazılmış
Kalmadı **takatım**¹ canım ezilmiş
Buhadı kaderin nedersen oğlum

Her yana bakarsam resmin görürem
Gelen yolculardan seni soraram
Bir kuru bağ gibi sensiz kuraram
Kalmadı çaresi bitersen oğlum

1- Gücüm

İşittim haberi belim büküldü
Zehir oldu aşım bağrım söküldü
Saraldı gül yüzüm suyum döküldü
Bilemedim mezarda yatarsan oğlum

Çok bekledim yolun dedim gelirsen
Ayağım yürür tutmuyor elim alırsan
Bu gamli gönlüme şadlık salırsan
Bilemedim babana kıyarsan oğlum

Dedim **denceldirsən**² iş kârdan beni
Hasretim yürekte göremedim seni
Şirince sözlerin göremenem hanı
Derdim **üstüne**³ bir dert katarsan oğlum

BABAOĞLU yazdı gözleri ağlar
Yazdığın bu sözler cihanı dağlar
Sen gideli yavrum açmıyor bağlar
Muhabbetin kaldı diyersen oğlum

2- Dinlendirme

3- Üzerine

ÖLDÜKTEN SONRA

Bekledim yarımın yolun gelmedi
İstemem gelmesin öldükten sonra
Hastaydım sorup elim almadı
İstemem almasın öldükten sonra

Gözlerim yolunda damladı yaşıım
Aşkına doşalı dömendi başım
Tükendi bu ömrüm koyuldu daşıım
İstemem gülmesin öldükten sonra

Kerem gibi sevdim nazlı hanımı
Muhebbete verdim şirin canımı
Doldu dostlar aldı çevre yanımı
İstemem dülmesin öldükten sonra

Canım kurban olsun **hali iline**⁴
Dolardım kulumu yarın biline
Sağlıkta vermedi sazın teline
İstemem çelmesin öldükten sonra

4- kendisine ve akrabasına

Dilimde fikrimde aşkımın adı
Yar gelemeyi yoktu hayatın dadı
Yadına salmadı bilemedim nedi
İstemem salmasın öldükten sonra

BABAOĞLU birde hayat kuraydı
Ölmemiş nazlı yar beni soraydı
Namazım kılanda kendi duraydı
İstemem kılmasın öldükten sonar

OYNIYAN OLMAZ

İnsan **çik süt**⁵ emmiş fırsatı bulsa
Övüldiyse ne hak birde hak dolsa
Dilimizde gerçek yürek sağ olsa
Hiçbir ip başında oynıyan olmaz

İl yarasın tiksek güneşi batmaz
Sürü topladıysak çobanı yatmaz
Gönül doğru olsa günahlar katmaz
Vakitsiz Horuzlar baylayan olmaz

Bağa sahip çıksak hiç veren olmaz
Aslan kendin tutsa Çakkallar dolmaz
Bülbüler su içse güller solmaz
Baykuş bağımızda saynıyan olmaz

Baraber sürsek melhem yaraya
Eli doğru tutsak kalmaz geriye
Fikir açık yorsak hizmet eriye
Cehaleti birde anlayan olmaz

BABAOĞLU sana sözünü yazar
Gün gelir düşmanlar olular beyzar
Cevheri bilene açılса pazar
Günde bir kazanda kaynayan olmaz

5- Telafer halkı arasında kullanılan bir deyim

BAHAR

Baharın gelince açar yaprağı
Bezeymiş yerini renkli gülleri
Kaynar kazanları sönmez ocağı
Gözyaşı gibi akar durur gölleri

Bülbül fiğan eyler bağlara uçar
Kervanları gelmiş suyundan içer
Çiftçi arpasın buğudasın biçer
Benefşeli çiçek güzel çölleri

Kalesi yüksektir gönlümüzü bezer
Gördüm yıkılıptır yüreğim ezer
Her zaman aşkına kalemim yazar
Akardı durmazdı damla selleri

Türkmendir milleti başkası olmaz
Toprağı temizdir yabancı dolmaz
Sana kıyan insan muradın bulmaz
Türkmence konuşur türkmen dilleri

Al yeşil çiçekler açıp köyünde
Koyun kuzu büyüyor şirin suyunda
Halaylar çekilir kefli **toyunda**⁶
Kalır daim şadlı ölmez yolları

Her yanı bakaram yeşil çimendi
Muhabbeti canda ulu zamandı
Telafer yanımda kutsal bir candı
Aşıklar sazında çalır telleri

Seher yeli eser dalğalar başı
İstemem bir daha aksın gözyaşı
Altındı toprağı mercendi taşı
Konağa açıktı kapı kolları

Açıldı yolları şad oldu göldü
Gönüller içine muhebet doldu
Aşıқта maşukun safasın buldu
Kefli safalıydı bugün illeri

BABAOĞLU diyer yeşerdi dağlar
Narın incirini açtı budağlar
Sunğun gönülleri şad eyler bağlar
Merdana meydanda iğit kulları

AYA ÇIKTI

Dünya alem bugün gök aya çıktı
 Düşkünlük yoksulluk bak halimize
 Kötü insan sohbet erkânın yıktı
 Sem⁷ yel esti düştü zey⁸ dalımıza

Bir yerde yaşardık nifak yokuydu
 Düz doğru millet gözü tokuydu
 Yüreğe şingilen⁹ zalim okuydu
 Kömemiz¹⁰ dağıldı vay elimize

Çalıp çağırdık nağmeli sesli
 Telafer dilinde güzel havası
 Kalmadı ezelki günler bası
 Sıklat ses geçirtti sağ telimiz

Toprak kana döndü ağlar gözlerim
 Söylüp dilerem tutulmaz sözüm
 Hakkın dergahına sürem yüzlerim
 Düşman göz dikeptir tek gülümüze

7- çok sıcak yel

8- bir böcek türü

9- Dokunmak

10- Çokluk, birlik beraberlik

Arı tekin sırrı sırrımız vardı
Ağustos ayında yağan bu kardı
Çeçeksiz kalmışız dünya ki dardı
Zehirler katılır sır balımıza

Seher bağımızda açmadı güller
Kış geldi yağmursuz kurudu güller
Zaman **terse**¹¹ oldu büküldü kollar
Bulanık akıyor su selimize

Elli yıldan önce böyle değildi
Her gelen kervana kendi eğildi
Her¹² huda çokyudu yere döküldü
Düşman hançer vurdu düz belimize

Nuh'ün tufanı gibi duman başımız
Dağıldı hanamız düştü daşımız
Muhannet ellinde aktı yaşımız
Hurmet kalmıyıp can ölümüne

BABAOĞLU derdin yazma da yeter
Ak kara olursa bu günler biter
Hayatında kader kalamaz iter
Muhabbet alınmıyı bu pulumuz

11 - Akıs doğru olmayan-

12 - Hayır ve iyilik

DAĞLAR

Yüksek gördüm başın yüce
Çok soğuktu başın dağlar
Kervanlar buradan köçtü
Sözlerini şaşın dağlar

Yüz arşundu¹³ senin başın
Kar tutup ağarmış başın
Sordum kaç yıld ki yaşın
Ne güzeldi taşın dağlar

Kaynadı bulutlar yağa
Akar gider suyu bağa
Kârın vermiş yağışa dağa
Ne akıyor yaşın dağlar

Duman aldı görmiyo gözüm
Candan sana yazdım sözüm
Bugün sana sürdüm yüzüm
Pir kocadı yaşın dağlar

Güneş parlamış bir yandan
Muhebbetin gitti mi candan
Çok fikirler aldım senden
Şirin tatlı aşın dağlar

13-Arşun: bir ölçüdür

Yağış yağmış taşın yıkamış
Kış gelip beyazın geymiş
Geçen yılın serin deymiş
Kalem kimin kaşın dağlar

İndim dağın eteğine
Bülbül gibi ağlar tekine
Akar su gider ekine
Çek bugünü taşın dağlar

Son sözüm buradan gedim
Dağlar halin dostu değilim
Aşıklar ayrılır nedeğim
Olmasın savaşın dağlar

Çok soğuktu beden ezer
Kemâlî var yeri bezer
BABAOĞLU dağlar gezer
Buradan geçti **maşın**¹⁴ dağlar

14 -Maşın: Araba

HURMA AĞACI

Ağustos ayında güneş altında
 Baş kaldırıp baktım Hurma ağacı
 Cemadan¹⁵ başımda köynek¹⁶ katında
 Sarı tana salıy başında tacı

Her zaman verdiği Rıtap şirindi
 Toprağın sıçaktı bura yerindi
 Allah'ın kudreti güzel sırrındı
 Ömrün uzun olsun görmezsin acı

Ömrün sordum otuz kırk beş yaşında
 Bağvancı dolandır senin başında
 Bir kız gibi üzün kalem kaşında
 Meyvay hastelere verir ilacı

Meyvan mübarektı Peygamber demiş
 Yapraktan insanlar ev etmiş geymiş¹⁷
 Bütün dünya alem barını yemiş
 Sever sıcak yeri sevmez kıracı

15 - Arapça Baş örtüsü

16 - gömlek

17 çamurdan ev

Kimi uzun boyu kimi de **pızza**¹⁸
 Cömerti bar verir bizdede size
Halevet¹⁹ verirdi dile hep söze
 Yüksektedi başı yok ihtiyacı

Oturup yanında düşünüp baktım
 Ne güzel halk olmuş hayala aktım
 Sarı bülbül ötüy ayağa kalktım
 Her zaman bakardım böyle amaca

El uzadıb aldım avuç dolusu
 Tatlıydı sevilir böyle ulusu
 Nimeti dâimdi alır bulusu
 Gece gündüz bakaram onun sıracı

Cünüpte²⁰ çok çoktu kilo pahalı
 Her zaman bark verir başı havalı
 Bir tenesi hasta cana devalı
 Konağını sever kavar kaleci

Arkam gölkesine verip oturdum
 Bilesiz kıymetin dile getirdim
 BABAOĞLU sözüm burada bitirdim
 Tanesinden yedim ben **sanandı**²¹ bacı

18 -Kıssa

19 -Tatlı söz

20 -Irak'ın Güneyi olur

21 - Hesaplandı

BAK

Değişlendi dünya ayarı kaçtı
 Gözle yakşıları bak gelenlere
 Kalmadı bir saklı²² sırrını açtı
 Şeytanın yolunda bak kalanlara

Kimse söz tutmuyor felet²³ oluptu
 "Ne kapda veriptir onda alıptır"²⁴
 Yüreklerle gördüm gömre doluptu
 Batıl tutup hakkı bak salanlara

Evvel söz verseydi sözde kalırdı
 Dara düşen dostun elin alırdı
 Mihnente kalanda destek olurdu
 Düşenin üstüne bak gülenlere

Gündüz yatıy gece aşka dolanıy
 Geldükçe halk nasıl su kim bulanıy
 İdemedüğüne²⁵ kendi kullanıy
 Hakk'ın düzen yolun bak buranlara

22 - Gizli

23 - İnsanlar eskisi gibi değildir anlamına gelir

24 -Telafer halkı arasında kullanılan bir deyim

25 -Yapabilemediği iş

İtti ipin başı ağladı gözüm
Tüketti gam beni durmuyor dizim
Şahın dergahına sürdüm ben yüzüm
Yalan yere sorğu bak soranlara

Tutup kılmak adet oldu ne deyim
Halel kazanmak zor getirim yeyim
İslam er ittiği gömleği geyim
Yüzü gülür kalbi bak yalanlara

Ona kimi yatan ne yiyer içer
Sümbülleri kuru denden ne biçer
Kendi tenbelleşir dünyadan geçer
Yadla gidenleri bak gelenlere

Allah'ım kurusun gelen günleri
Değiştirdiler ki irfan donları
Sahip sultan vurur baştan boyunları
Dersi Avrupa'dan bak alanlara

BABAOĞLU geymiş bir hırka bir şal
Marifet ararsan kamillerden al
Değişme yolların sen ahdinde kal
Gafilet ölümlerde bak ölenlere

DÜNYADAN NE BULDUN

Yoruldu kopmaktan yoktu bir çare
Gönül gel dünyadan görüm ne buldun
Yol yakundu derde dermanın ara
Gönül gel dünyadan görüm ne aldın

Bir zaman geçirttin yoksullık halde
Sen soğan tapmazdın çokuda balda
Bütün halk bu cihan kal-ı ve kilde
Gönül gel dünyadan görüm ne sasldın

Yalandı bu dünya hepisi yalan
Genç çağda ömrüne salıptı talan
Bitir ömürün gelir canıyı alan
Gönül gel dünyadan görüm ne kaldın

Güvenme dünyada oğluna kıza
Amelden başkası yaramaz size
Düzyol yazılıptı ezelden bize
Gönül gel dünyadan görüm ne doldun

Çalıştın dolandın kazancın hani
Bir kimse yaramaz almazlar yanı
Fırsat var çasma gel eyile beni
Gönül gel dünyadan görüm ne çaldın

Ömürün bir payı duymadın geçti
İkinci payını tutamaz köçtü
Ahirette cöryasın talası puçtu
Gönül gel dünyadan görüm ne geldin

Üçüncü payı hasrete bitti
Göz yumup göz açıp duymasan gitti
Ne mal kalır ne mülk hayattan itti
Gönül gel dünyadan görüm ne daldın

Kalmadı bir fırsat can alan gelir
Sevindiğin dünyan elinden alır
Durmazsan yolunu yokuşa salır
Gönül gel dünyadan görüm ne güldün

BABAOĞLU söyler gönül inanmaz
Hiç kimse kimsenin yerine yanmaz
Dünyayı sevmekten sözüme kanmaz
Gönül gel dünyadan görüm ne oldun

DALI BİLMEZSEN

KIZ:

Gel sevgilim sana öğretim yolu
Gitti eski model dalı bilmezsen
Doldurup kadehler içelim dolu
Elde yeyip **çengel**²⁶ balı bilmezsen

OĞLAN:

Eski yollar itmez çok muhabbetli
İlim irfan erkân kendim heybetim
Şerbetin balını içim sohbetli
Peygamber ettiği o yol bizdedi

KIZ :

Bir şal geyip yırtık başa kolandın
Mecnun gibi sazın alda dolan
Köy yolunda çamurlara bulandın
Çalış pantolonu hali bilmezsen

OĞLAN:

Bir şal geydim başa babamdan kalmış
Sazımın telleri derdimi almış
Köy gecesi cana muhabbet salmış
Zubun gömlek şeref o dul bizdedi

KIZ:

Kaşın gözün kirpik uzun almazsan
Sakalı uzadıp kırkıp dalmazsan
Sözlerin tikendi güller salamazsan
Dost musahip yoktu gülü bilmezsen

OĞLAN:

Kişinin tügölüsü Ali'ye benzer
Yol oğlu yolcunun darlıkta gezer
Melekler her şeyi emrinde yazar
Hakk'a bağlı sağ sol bizdedi

KIZ:

Yerde yatıp kendin fakir eyledin
Beni salıp ananan sözün dinledin
Yıllar oldu benim için neyledin
Aşkımı nazımı gülü bilmezsen

OĞLAN:

Seni sevdim aldım başkası yoktu
Nineye bir hizmet ihsani çoktu
Senin bu sözlerin canıma oktu
Ezelden açılan o gül bizdedi

KIZ:

Denizin dibinde mayo geymezsen
Dünyanın usulü böyle değmezsin
Ne bir badi ne bir kide²⁷ yemezsen
Al yeşil kırmızı alı bilmezsen

OĞLAN:

Ne deniz ne mayo yakışmaz bana
Dünyanın uslün ben verem sana
Aşkın şarabını içmişem yine
Haktadır yolumuz düz pul bizdedi

KIZ:

Ben nazlıyam sana hayran olmuşam
Bütün halk içinde sana gelmişem
Kaç zaman düşündüm hayal dalmışam
Kaderim kıymetim gülü bilmesen

OĞLAN

BABAOĞLU diyer ilim irfandı
Kadri candadı ulu zamanda
Allah'ın yolunda bütün imanda
Muhabbetler yazan bir kul bizdedi

DÖNDÜM

Ayak bastım şirin toprak yerine
Aşıklar meskeni seyrana döndüm
Gönlümde muhabbet gizli seyrana
Seyirler içinde gülşanım döndüm

Çok yazılar yazdım derdim bitmedi
Bir gün senin resmin gözden getmedi
Adın kalır şanlı bir gün itmedi
Analar meclisi eyvanım döndüm

Damarda dolanır yaşar muhabbet
Can ciğerden sözüm yoktur ki minnet
Senden ırak kaldım olmuyor sohbet
Kalemim harfım devanım döndüm

Çar köşe dolandım yadlarım seni
Şimdi gönlüm mutlu ağlatma beni
Korkaram yok oğrıya versem bu canı
Gönlüm sana bağlı görmenim döndüm

Bir eğlenceyi değer dünya malına
Ağaç gibi cemalin vermiş dalına
Mest olmuşum bende senin haline
Her aşık a yarasın reyhanım döndüm

Irak toprağına kurbanlar verdim
Nerede bir savaş var meydana girdim
Her meclis içinde adına yeridim
Bu canım fidadı kurbanım döndüm

Dağılmış duvarın taşın mezarın
İçilsin işlesin güzel pazarın
Toplanmış kötüler bütün yazarın
Hasta bedenime dermanım döndüm

Yıkılan mezarın kurruk biz taşın
Bilekle pişirip yiyeriz aşın
Yeter artık gözden akıttın yaşın
Sahra ortasında amanım döndüm

Baş yastuğa koyup gece yatanda
Muhabbeti sözü dile katanda
Belim kırdı dostun seni satanda
Hayallara daldım umanım döndüm

Çalınsın zırnalar toy düğün olsun
Helhele²⁸ verilsin yüzlerde gülsün
Garip şehre dönsün muradın bulsun
Gül Benefşe yeşil çimenim döndüm

28 - Diyarbakir'de zılgıt denilir

BABAOĞLU yurdu gördü ağladı
Sensiz geçen güne yürek dağladı
Türkmendi milleti belin bağladı
Yaşım gitti dönmez civanım döndüm

DEĞİL

Şair göre nefsin ilim bulamazsın
Kalem tutup hikayet **bes**²⁹ yazmak değil
Kitaplar okuyup roma dolamasan
Sözü bir yana ha düzmek değil

Konu doğru ara cana dolsun
Okursun dilinde millet bulasın
Şairin tarihinde can adlı kalsın
Bir iki mısra yaz çizmek değil

Olmaz ne yazana şair değilmez
İçer boş duruşları şalı geyilmez
Yazdığın cevherler herdem yayılmaz
Göllere atılıp ki yüzmek değil

Az yazmak uz yazmak ne güzel olur
Mâneli olduysa fikre dolur
Denizden cevheri ucu kim bulur
Boş boşuna derya çöl gezmek değil

Öğrenmek ar değil ustasına gelsin
Verdiğin mâneden fayda alsın
Ahirde ustasını yadına salsın
Bal bardağına zehir ki ezmek değil

Evde oturmakla şair olunmaz
Dünyayı gezmesin murad bulunmaz
Bağvansız bahçenin gülü yolunmaz
Bağlanmış düğünü al çözmek değil

İki hoyrat yazsan yükseğe uçma
Ustanı geç edip uzağa göçme
Sakisiz badanı noş alıp içme
Elden ele salıp o sözmek değil

Her insan kudreti bir yolda gider
Gönlü alçağa hak yüksek eder
Biri öne gitmez ustası neder
Kendin yalan yere boş kızmak değil

BABAOĞLU diyer şair olaydım
Bir kâmil erkâna kendim dolaydım
Sözü marifetli insan bulaydım
Şairlik düzendi yol azmak değil

AYİP ARAMA

Ağlatma gözünü olarak nefsinde düz
Gelen yaman söze kulağın verme
Çalışan adama ederdiler söz
Mektubun yetir sen yollarda durma

Doğruydu gittiğim aşıklar yolu
Hak bana yardımcı istemem kulu
Derdimiz yazaram aramam pulu
Kal-i kil sözlere fikrini yorma

Bu yol çok uzundu ister yorulmak
Gönül alçak olmak aşık görülmek
Hakk'ın damanın sadık buyurmak
Tikenli bahçede temelin kurma

Arama ayipler öz ayibini gör
Bir yol tutarsan kendi doğru yor
Muhabbet kapısını ariflerden sor
Gönül **yığan**³⁰ sözden başkasın görme

Bana el vereni **dah**³¹ unutmam
Dostlarımı bende fikrimden atmam
Candan çıkan söze yalanlar katmam
Seni yoldan eden sözleri sorma

30 -toplayan

31 - Bir daha — Hiç

Çalınsın aşıkların sazı telleri
Aşka yakundu uzak illeri
İle düştü onun yolları
Garipler sazına mızrabı vurma

Çok insan var başa kalkar ettiğin
Bililer sen düzen sen doğru gittiğin
Dostların bağıydı senin bittiğin
Gumankâr insanın evine girme

Koy ne deyse deysin sözüne kalma
Bil ki sen tamamsın ellerin alma
Her öten Baykuşın sesine dalma
Her gelen kervana yolunu burma

BABAOĞLU kurdu düzen yolunu
Ekipti **suvarı**³² taze gülünü
Hakk'a bağlamıştı ezel belini
Teri saman olan başını yorma

KARA GÖZLERİ

Görürken yıkıldım elden ayaktan
Vurdu beni candan kara gözleri
Kaş altından bakıp gülür bıçaktan³³
Ferman yazıp çekti derya gözleri

Aşık oldum kara gözün ha yarin
Canda yare kazdı derindi derin
Sevmişem çekerim nazlının serin
Derdime dermandı çare gözleri

Bir melekti sandım aydı yüzleri
Hastalı bedene takat dizleri
Baldan tatlıdı nağme sözleri
Emanet vermiş miyara gözleri

Aşkında çalıştım göglere uçtum
Yar ardından ilden ile göçtüm
Aşkın şarabını tasında içtim
Bilmem beni nere vara gözleri

Zülfün ucunu bağladım elde
Geceler dişimde gündüzde belde
Merdiven merdiven indim halim bu halda
Yakar beni salır şere gözleri

Sevdiğim göz benim kadar kara
Büyük mahkemede çekiliptir dara
Cihanı dolandım bulamadım çare
Vasiyetim buhaydı arı gözleri

Yar **yamşak**³⁴ bağlanmış teli başına
Aşıkam gözün hey kalem kaşına
Bilemedim yar yurttan yurda taşına
Aparırdı³⁵ beni havare gözleri

Yoktu yarın teki aya benzerdi
Bu gönül aşk için çöller gezerdi
Aşıklar sevdası doğru yazardı
Alınmazdı bence para gözleri

BABAOĞLU tek eylemez ölünce
Bu dünya kaderi bana gülünce
Dolanır çar köşeni gözü bulunca
İstemem değmesin nara gözleri

34 -yazma

35-Götürürdü

GÜVERCİN

Kanadını sarmış beyazdı güzel
Bağçadan suyunu içiy güvercin
Kukuldar dolanır sevdası ezel
Damdam dama gördüm uçuy güvercin

Takla vurur gördüm parvaz kanadı
Muhabbet ettiği oda yuvadı
Canı safalıdır gider havada
Yavrusuna kanad açıy güvercin

Beslenir evlerde mehbubtı özü
Köyden köye varır yeter sözü
Vefalı bir kuştı barıştı gözü
Savaştan zalimden kaçıy güvercin

Dolanır rızkını her yanda bulsun
Yavrusun yürütsün yüzleri gülsün
Sümbülü buğdayla bir dene olsun
Deni çöpten ayrı seçiy güvercin

Zararsız bir kuştı halinde yaşar
Sınıfına yol görür rafına koşar
Muhabbetinden ki il alem şaşar
Barış **semasında**³⁶ koçu güvercin

Kimseni inçitmez özüne vefa
İnsannan yaşıyor buluyor safa
Düzlüğe çıksa bulurdu cefa
Kanadını kırır avcı güvercin

Mektubu aparır yare **yetirir**³⁷
Dar günde dostuna işi bitirir
Emanet itirmez yere getirir
Başında kaldırmış tacı güvercin

Boynun eğmiş durur kara gözleri
Hıçkırdasa bilmem nedir sözleri
Tâkvimde yaranmış onun yüzleri
Renkleri güzeldi naci güvercin

Severdi seveni konar taşına
Ortak eder onu yimek aşına
BABAOĞLU yurttan yurda taşına
Karşında yürüyor yolcu güvercin

YAVRUM VATANA

Besledim büyüttüm civan yetirdim
Tez gittin elimden kurban vatana
Senden sonra yavrum fikrim itirdim
Ne deyim ne edim kötü zamana

Yerden yere kaçıtım seni sakladım
Zaman böyle geldi kendim ağladım
Hasretim yürekte tutup bağladım
Gözlerim göremiyor çekti dumana

Evlendirdim seni gurbet ilinde
Hakk'ın şeriatı islam yolunda
Alın teri ile halel pulunda
Lanet olsun fitne kârı kurana

Kusurum varsa af eyle yavrum
Bir derdin varsa diy söyle yavrum
Kader yazılıbtı can böyle yavrum
Sabır olsun Hak'tan şükür imana

İsterdin olasın asker vatana
Kolumu kesersin bize atana
Lanetim her zaman vatan satana
Birde dönmez geri gönlüm gülşana

Sınır bulsun gittin sınırdı öldün
Düşmanı vurasun muradın buldun
Vatanın oğruna muhabbet doldun
Vatan gelsin gülsün dedin amane

Sen gittin elimden bir kuş gibi uçtun
Cıvanlı yaşında dünyadan köçtün
Dik belimi büktün şehit mi düşendin
Dönderdin gözyaşım kızıl alkana

Yunus oğlum seni artık göremenem
Söndürdün çırağım halim kuramanam
Kef ne diy hayatta şadlık soramanam
Gam kahr doluptu içerden cana

Dünya senden sonra göze karadı
Yüreğimi yıktın içer yaradı
BABAOĞLU seni herdem arardı
Yadına düştükçe dönmiş divana

KÖÇELİM GÖNÜL

Bir yerde fitne kâr olsa kan olsa
gönül gel köçelim uzak gidelim
Cahilin kârına kemerler dolsa
gönül gel köçelim uzak gidelim

Buzuldu dünyanın ayarı kaçtı
fakirler canında bir yara açtı
Kâmil olan kimse yolları şaştı
gönül gel köçelim uzak gidelim

Arifler azaldı dağıldı millet
uşak atasına eylemiy hürmet
Cahiller yanında kalmadı kıymet
gönül gel köçelim uzak gidelim

Kalktı hayır bereket ot bitmez yerde
kâfirler uyandı açılmaz sırda
Kırılan gönüller dönmezde birde
gönül gel köçelim uzak gidelim

Ne er kaldı ne de mürşid olanlar
zengin evine top top dolanılar
Haram dolup karnı izzet bulanlar
gönül gel köçelim uzak gidelim

Bülbül olan köçtü saldı bağları
aşık olan gezer çölü dağları
Ölü yaşı gördüm burda sağları
gönül gel köçelim uzak gidelim

Mecliste tutulmuy kâmil sözleri
herkes gahi oldu kara yüzleri
Ne hâlel ne haram doymuy gözleri
gönül gel köçelim uzak gidelim

Dünya dar oluptu bu garip başa
Dostum zehir kattı yediğim aş
Gel bak yetimlerin gözünde yaş
Gönül gel köçelim uzak gidelim

BABAOĞLU diyer nedir bu yazı
Zulümler çokaldı zalimdi kazı
Dert kahırdan söyler çalırdı sazı
Gönül gel köçelim uzak gidelim

SUNUPTU

Bülbül gibi kondum seher bağında
Gördüm yar küsüptür sunuptu solup
İçem su kalmıyıp sağ bılağında
Boynu bükük dala dönüptü dönüp

Gittim yar hastadı yatakta yatar
Gözü yaşlı söze sohbeti katar
Eski aşkımızı diline çatar
Gönlüm yar gönlüne konuptu konup

Hayel daldım düştü günler yadıma
Ezelden adlıydı adı adıma
Ne ben buldum tadın ne o tadımı
Hasretli yüreğim yonuptu yonup

Son nefeste gözü bakar gözüme
Konuşanda ballar katar sözüme
Güzel gitti takat gelmez dizime
Aşk çırağın bende sönüptü sönüp

BABAOĞLU ağlar akıttı gözyaşı
Yar göçtü buradan sarhoştı başı
Ekmeği kalmadı döküldü aş
Başka yar sevmerim ölüptü ölüp

KÖTÜ ZAMAN

Doğrudan safasın ben bulamadım
Neyine güvenim kötü zamanın
Dâim kahır günler kannan gülemedim
Neyine güvenim kötü zamanın

Ömür gitti yaşım otuza geçti
Genç yaşımda beden zehirler içti
Gurbet ilde yarı ömrümü biçti
Neyine güvenim kötü zamanın

Gam kahır alıptı dört bir yanı
Aldı cıvanları sıkı canımı
Dağıttı parhanım bulamam yarımı
Neyine güvenim kötü zamanın

El âlem sâfada ben de ağlaram
Nerede düşkün görürsem onu sağlaram
Yoktu elde çare yaram bağlaram
Neyine güvenim kötü zamanın

Mümin olan insan hâlî yamandı
Bu dünyada dâim başı dumandı
Tersine gelipti kötü zamandı
Neyine güvenim kötü zamanın

Kahırdan ağardı saçlar başımda
Kocaldı can gönül bu genç yaşımda
Öldüysem yazın siz mezar taşımda
Neyine güvenim kötü zamanın

Yolum düştü uzak köyler yoluna
Soyundım indim peykâr gölüne
İstedim bir hoş gün hayat yoluna
neyine güvenim kötü zamanın

Sonunda yolumu gurbette saldı
Konca gül gibi açan cıvanlar aldı
Bir görülmez haldi başıma geldi
Neyine güvenim kötü zamanın

BABAOĞLU dâim çağır şahıyı
Hasretlenme duymasınlar ahıyı
Kesti suyun viran etti bağıyı
Neyine güvenim kötü zamanın

NAZLI GELMEDİ

Duydum yar gedipti uzak şehre
Mektuplar yazdım nazlı gelmedi
Sensiz yaslı gönlüm dolup kahre
Mektuplar yazdım nazlı gelmedi

İçer yanar gözüm bakıyor yola
Yorulmuşam döndüm saralmış güle
Hasretim yürekte açmadı ile
Mektuplar yazdım nazlı gelmedi

Gel ağlatma yeter gurbet cefası
Sensiz hayatımın yoktur sefası
Meğer budur sevenlerin vefası
Mektuplar yazdım nazlı gelmedi

Yedi yıl geçti ağlıyor canım
Kocaldı bu ömür tükendi yanım
Son sözümde sana yeminim benim
Mektuplar yazdım nazlı gelmedi

Çok çaldım çağırdım ömür tükendi
Bilemedim bu sevda beli bükendi
Sevgil düzen olsa canı sıkandı
Mektuplar yazdım nazlı gelmedi

BABAOĞLU yar fikirden atmaz
Sevdası doğrudu başkasın katmaz
Yüz yıl yaşadıysa sevdaya batmaz
Mektuplar yazdım nazlı gelmedi

NELERDİK NELER OLDU

Nelerdik neler oldu halimiz
Kıymetsiz insanlar oluptu ağa
Rakıp geldi girdi kırdı dalımız
Aslan ölmüş Çakal gırıptı bağa

Muhebet şirin toplum yaşardık
Dar günde komşunun yola düşerdik
Bir garip gelende söze koşardık
Düşman milleti sürüptü dağa

Nerede o iğitler sözünde kalan
Millete yol kuran doğruya salan
Başa bir nam gelse hakkını alan
Şimdi kendini bilmez kopuyor çağa

Söz kalmadı doğru oluptu yalan
Düşüptü yanıyor imana talan
Kim kalıptı şimdi arkadaş bilen
Her zaman arar yoldaşın sana

Bir fakir öldüyse kimse sormuyor
Ne bir yardım bir destek durmuyor
Hakk'ın emir ettiği yolu kurmuyor
Zengin zengine de her zaman yağa

Kanaat kalmadı gönül buzuldu
yüzden nuru yavaş yavaş yüzüldü
Muhebet hiç oldu sohbet süzüldü
kötü insan dostun istiyor boğa

Kimse bulmıy dostluk ipinin başın
Akıtı akımıyan gözlerden yaşın
Atma bana kardeş elinde taşın
Gönül yıkan yari nasılda sığa

Allah korusun gelen günleri
Bilmem n'oldu kimler iti bunları
Karaya boyandı ağdan donları
Talı pişman oldu ağladı oğa

BABAOĞLU diyer çektim ahu-zar
Kalmadı bir süren ne paşa ne yar
Ne kötü zamandı oldu başa dar
Bekler Hakk'ın kapısın aydınlık doğa

YAR YAR

Ben seni gönlümde sultan eyledim
Dost dostu acı söz diyer mi yar yar ?
Sözlerimden önce sözün söyledi
Dost dostu bu şekil kıyar mı yar yar ?

Bir gonca gül gibi bağında bittin
Kanatlanıp uçtun uzağa gittin
Bir Turna kuşu kim gözünden ettin
Dost dostu yakadan soyar mı yar yar ?

Seher yeli eser dalgalanır başı
Sen gideli durmıy gözümün yaşı
Yıkıldı sarayım döküldü taşım
Dost dostun derdini duyar mı yar yar ?

Mum gibi yanar erirdi yağım
Aşkıya çürüdüm ömrümü çağım
Saraldı yaprağım kurudu bağım
Dost dostu can yalnız koyar mı yar yar ?

Bülbül gibi uçtu gönlümden sundu
Gitti yad iline bağına kondu
Ciğerim içerden hançerle yondı
Dost dostun yarasın öyer mi yar yar ?

Başım alıp ilden ile göçerim
Zehir olsa yar elinden içerim
Derdim yazdım dönüp derman seçerim
Dost dostun canını örür mi yar yar ?

Kırıldı bu gönöl hasetle doldu
Sevdamız bir gül gibi sunarken öldü
Nazarlandı yoksa bilmem ne oldu
Dost dosttan ayrımı yatar mı yar yar ?

Gittin uzak ile görmem seni
Gözüm yolda koydun ağılattın beni
Aşkına vermişem ruhumla canı
Dost dostun ucuz satar mı yar yar ?

BABAOĞLU yükün arkaya aldı
Geçen günlerin yadına saldı
Bir dah dostunun kapısın çaldı
Dost dostu kapıdan kovar mı yar yar ?

GÜZEL

Ömrümü geçirttim bir küçük köyde
Seheriy de güzel yeli de güzel
Toplanırdık bizde düğünde toyda
Çalılırları güzel teli de güzel

Alışveriş vardır pazarı açık
Gelen konağını ederdi tok
İnsanları düzen bir eğrilik yok
Dediği söz güzel dili de güzel

Çırağları yanar dört bir yanında
Bereket varıydı sümbül deninde
Ana sohbeti var onun canında
Toprakları güzel çölü de güzel

Bağın kalesini seyran ederdim
Subaşından³⁸ her gün akşam dönerdim
Coşkun sular gibi akıp kederdim
Akan sular güzel seli de güzel

Seher yeli eser dalgalar başı
Lale mercandı kalenin taşı
Bir kız ayalıydı kalemdi kaşı
Yaprakları güzel dalı da güzel

38 -Telafer halkı arasında çok meşhur olan bir su gölüdür.

BABAOĞLU ömür bitti doymadım
Muhanet eline elim koymadım
Türkmenem danmadım asılım soyadım
Kervanları güzel yolu da güzel

VERİLMEZ

Düşenlere yardım ele
Ya verilir ya verirlmez
Garibin gurbette hali
Ya sorulur ya sorulmaz

Çalınsın aşıklar teli
Çekilmiyor gurbet eli
Baştan bulanıklı seli
Ya durulur ya durulmaz

Bağdan gelir Bülbül sesi
Ne güzeldi ses nağmesi
Yarsız aşkın bu esesi
Ya kurulur ya kurulmaz

Benim muhebetim ezel
Yüreğinden bu dert özel
Gurbete ararsın güzel
Ya sevilir ya sevilmez

Milletini herdem ara
Bu ömrünü salma dara
Yürekte açılan yara
Ya **hörülür**³⁹ ya hörülmez

Geçti geçen akıl olsa
Her **kişli**⁴⁰ ettiğin bulsa
Bir insan zamiri ölse
Ya dirilir ya dirilmez

Dama verdiler direği
Düşkünlerin dert yüreği
Başa kalanın ekmeği
Ya kırılır ya kırılmaz

Baykuş mesken etmiş bağı
Eridi yüreğim yağı
Ekin ekme düzü dağı
Ya sürülür ya sürülmez

BABAOĞLU ferman elde
Gece gündüz dostu belde
Her geldi yoldaşnan yolda
Ya yerilir ya yerilmez

YARE SÖYLEME BÜLBÜL

Bağımızın suyu kesilmiş kurumuş
 Gül kurumuş yare söyleme bülbül
 Gülleri soluptu yaprak çürümüş
 Gözyaşımı câre eyleme bülbül

Güllerim açardı bezerdi bağı
 Eğerdim çiçekler sol ile sağa
 Yar aşkına gezdim çölleri dağı
 Yar küsüptü işi kollama bülbül

Gül biterse yarsız yoktu çaresi
 Gül sunarsa artar gönül yaresi
 Gözüne çekilir dünya karası
 Aşık-maşuk derdin yayınlama bülbül

Sem yel esmiş gülün dalını kırmış
 Bağvancının halin belini yormuş
 Miskeri kırılmış suyu da durmuş
 Baykuş meskeninde baylama bülbül

Vay bu hala yazık bir gül kalmamış
 Yar gülden gül yardan murad bulmamış
 Dar günde dostunu yada salmamış
 Yapırsız **kidehde**⁴¹ sayılama bülbül

Bağvancı gülünü birde severdi
Yabancı olanı bağdan kovardı
Bahçesinde gördüm açan gül vardı
Boynu büklü gülü boylama bülbül

Kon gülün başında söyle nefesi
Gönül açar onda şirindi sesi
Bülbülün sesidir gülün esesi
Ağır olan sözü dinleme bülbül

Birgün olur açar bağlar gülünü
Yar dolanır salır bağa yolunu
Gül boynuna dolar budak kolunu
Kanadın boş yere dolma bulbul

BABAOĞLU birgün gülleri açar
Şadlı mesken olur Baykuş'lar göçer
Yar layık olamazsa uzağa kaçar
Her gördüğün yanlış eyleme bülbül

NASİHAT

Vurma mızrabını sazın teline
Teller mahzun olsa **tanbura**⁴² ağlar
Her akan suları katma seline
İçerden coşarsın sel gibi çallar

Sözünü söyleme sorulmuyunca
Torun çekme düzen kurulmuyunca
İçme her göllerden durulmuyunca
Ok olur batar ki ciğerin dağlar

Her gördüğün kaba elin uzatma
Yolların itirip kendini çatma
Gönül yapmıyınca geceleri yatma
Kurudursan döker yaprağın bağlar

Bülbülleri kovup bağdan uçurtma
Muhebbet dostların candan göçürtme
Rakıba şerbetin suyun içirtme
Kuru bağda kalmaz barlı budağlar

BABAOĞLU verir nasihat sözün
Dost hastadı duydu ağladır gözün
Erenler kapısına sürürdü yüzün
Kalmadı söz tutan dilini bağlar

GİTTİ ÖMÜR

Ağardı saçlar döküldü
Gitti ömür dönmez oldu
Kocaldı hal bel büküldü
Gitti ömür dönmez oldu

Ömür otuz beşi geçti
Gam kahırdan çiğer pişti
Zehir bala katıp içti
Gitti ömür dönmez oldu

Döküldü diş kalmadı hal
Eski günleri yada sal
Dostları yanına al
Gitti ömür dönmez oldu

Elli olmayınca ağladı
İhtiyarlık kol bağladı
Yiğidin canın dağladı
Gitti ömür dönmez oldu

Hah dedim düşmenim haldan
Gençliğim gitmeyi belden
Çabuk geçti ömür elden
Gitti ömür dönmez oldu

Göz görmüyor sallandı kaş
Altmış yetmiş oldu yaş
Dünya kahrı ağarttı baş
Gitti ömür dönmez oldu

Yüz yaşında beden bitti
Kef sefalı günler gitti
Sayılmayalı ne tez itti
Gitti ömür dönmez oldu

Selam olsun Mevla sana
Birde gençlik dönmez bana
Doğmaz olaydı can ana
Gitti ömür dönmez oldu

BABAOĞLU sakal beyaz
Ölmemiş vasiyetini yaz
Mezarını şehirde kaz
Gitti ömür dönmez oldu

UNUTMAM TELAFER

Gözden olan gönül unutturdu yari
Unutmam Telafer unutma beni
Senden ayrılalı renk olmuş sarı
Unutmam Telafer unutma beni

Gözüm açtım toprak ile taşında
Ne bir kere duman vardı başında
Yetirdin yiğitler yüzler yaşında
Unutmam Telafer unutma beni

Doyamadım suyun ekmek aşına
Garipler göz dikip toprak taşına
Aslan'ı yok neler geldi başına
Unutmam Telafer unutma beni

Seher açan gülün Nergiz kokusu
Gece esen yeli tatlı uykusu
Bilemedim vatanın tadın çoğusu
Unutmam Telafer unutma beni

Bağların meyvası İncir ile Nar
Senden ayrılalı kimse olmalı yar
Bütün dünya olmuş başımıza dar
Unutmam Telafer unutma beni

Kalenin **devrası**⁴³ sohbetli dostlar
Gittiler hocalar dağıldı postlar
Alçaklar kalktılar hiç oldu ustalar
Unutmam Telafer unutma beni

Bayramı gelirdi kefli sefalı
Bütün insanlar doğru vefalı
Sensiz milletin hali cefalı
Unutmam Telafer unutma beni

Yüzyıl kalksam gurbet elde gelirim
Toprağın koklayıp ele alırım
Seni bir taç edip başa salırım
Unutmam Telafer unutma beni

BABAOĞLU gönlüm hasretle geçti
Ağ yar şerbetini dolsun içti
Gurbet gömleğin boynuna biçtim
Unutmam Telafer unutma beni

43 -Telafer halkı arasında çok meşhur olan bir kavşak

KALMASIN

Kendim aldım çıktım yurdun yerinden
Düşmanlar elinde zalim kalmasın
Rakipler yurdumun bilemez seyranından
Kâfir dilinde halim kalmasın

Anadan olalı başım havalı
Darğındı bu başım yarına sevdalı
Haramı sevemedim yedi haleli
Dinsizler yanında elim kalmasın

Her bir sözden dedim o yar bilemezdi
Ağlattı yar beni yaşım silemezdi
Gam kahır çoğaldı acep almadı
Çöllerde sahrade yolum kalmasın

Ayrıldım elimden seher yelinden
Kimse bilmezdi bülbül dilnden
İçerdim suyundan akan yelinden
Akan sularında selim kalmasın

Güz günleri bağlar yaprak dökende
Garip bülbül dertli dertli ötende
Gonca güller şirin rengin sunanda
Yaprak döken bağda gülüm kalmasın

Bir güzeli sevdim esmerdi yüzü
Meleke benzerdi ceylandı gözü
Tamam doğru demez dilinde sözü
Be-vefa yar yana belim kalmasın

Gitti ezelkiler bir tad kalmadı
Dost dostu unuttu yada salmadı
Çok dertlere düştü derdin almadı
Gönülsüz insanda gönlüm kalmasın

Ne ayağa durdu ne elim aldı
Dostun acı sözü bana bir baldı
Yılların sevdası ne çabuk saldı
Eğri gönüllerde dalım kalmasın

BABAOĞLU der doluptu gözüm
Yazdım şiirler doğrudu sözüm
Gurbet elde nere çevirim yüzüm
Yan bakan gözlerde falım kalmasın

NAZAR TELAFER

Yansın çırarkların gülsün gül yüzün
Ayrılığın beni azar Telafer
Oturdum yanıya yazım can sözün
Yurt sahibi yurтта gezer Telafer

Bağların yeşillensin meyvalar gülsün
Güller renkli olsun tikenler ölsün
Cıvanlar yaşasın safalar bulsun
Tellere çalışısan sazar Telafer

Çayır çimen açar gelirdi bahar
Yarsız kaldım çölde sensin bana yar
Ayrılmıştım senden dünya başa dar
Kara yazı yazdım bezer Telafer

Yapılsın kalemiz bezensin pazar
Kalbim mecnun oldu seninle gezer
Aşkırı her zaman kalemler yazar
Sahra ortasında nezerlar Telafer

Yüksekti kurulsun ulu bayraklar
Karalar soyulsun sayılsın aklar
Pişsin kazan aşklar kavrılsın yağlar
Düşmanın edibti beyzar Telafer

Şehitler vermişiz mezarda yatar
Yadladıkça cıvan derde dert katar
Bitsin çile günler geriye atar
Muhebetin çoktu hazar Telafer

Gündüzü sohbetli geceler sefa
Yıllar oldu sensiz ciğerim cefa
Beyaz oldu sakal kurudu kafa
Muhebetin çoktu **çizar**⁴⁴ Telafer

Her yanı dolandım sensin cennetim
Memleketim canım fahir-i izzetim
Atalar toprağı hayat memetim
Başına geleni yazar Telafer

Doğum ülkesidir başımın tacı
Daha gitsin yeter çekmem acı
BABAOĞLU diyer budur ilacı
Yurt adın sinede kazar Telafer

44 -Çizar: Yürek yakmak

KİMSE KİMSENİ

Ne kötü zamana kaldık
Kimse kimseyi beğenmiyi
Acep işe hayal daldık
Kimse kimseyi beğenmiyi

Herkes der ben bir ağa
Göğsünü dayamış boş dağa
Az kaldı yere taş yağa
Kimse kimseyi beğenmiyi

Bulursın bir sözü sorusun
Bir söylüyüp birde durusun
Bir insan gönlünü kursan
Kimse kimseyi beğenmiyi

Bir ilmi yok ister uça
Her gelen kervana köçe
İttiği gidiyor boşa
Kimse kimseyi beğenmiyi

Arife yoktur itibar
İlimi yok eder **iẖtibar**⁴⁵
Mahzun oldu her ihtiyar
Kimse kimseyi beğenmiyi

Küçük yaşlıyı beğenmiyor
Büyük hissinden inmiyor
Doğru bir söze kanmıyor
Kimse kimseyi beğenmiyi

Kalmadı meclis hürmeti
Cahil çok bilmez himmeti
Gitti herkesin heybeti
Kimse kimseyi beğenmiyi

Bu işler yüreğim sıktı
Bilen bilmeyen er çıktı
İslamın erkanın yıktı
Kimse kimseyi beğenmiyi

BABAOĞLU derdin yazdı
Arifler meclisin gezdi
Hasretle canını ezdi
Kimse kimseyi beğenmiyi

HER ŞEY BENİM

Dağların başını alıbtı duman
Dağlar benim çöller benim yol benim
Zalimler elinden halimiz yaman
Doğru benim gerçek benim dil benim

Bülbül gibi daldan dala konarım
Aşığım maşuka sevda sunarım
Bu aşk ateşinde ben de yanarım
Bülbül benim aşık benim gül benim

Bağlar açtı yaprak gonca gül oldu
Söyle hangi aşık muradın buldu
Sevdanın yolunda canı derde doldu
Çayır benim çimen benim sel benim

O yar zülfün burup omuzuna salmış
Bir bakışta aklım fikrim almış
Benim gibi mecnun hayala dalmış
Saçlar benim zülf benim kıl benim

Aşıklar pestesin okurdu dilim
Nazlı yar göceli kırıldı belim
Geçti geçen ömür dağıldı elim
Sazlar benim sözler benim tel benim

Gözledim yolları gelen olmadı
Hastalandım o yar bana gelmedi
Gitti gurbet ele burada kalmadı
Dertler benim derman benim el benim

Pınara indim ben yarı görmeye
Nazlı yarin ahvalini sormaya
İpek beyaz güzel elin almaya
Çeşme benim pınar benim göl benim

Düştü yada güzel bahçeler bağlar
Gönül gider gezer tepeler dağlar
Kimsesiz kalmışık gözüm kan ağlar
Millet benim dostlar benim bal benim

BABAOĞLU der söyleyin yazım
Dostlarım yok nasıl çölleri gezim
Vatan toprağında mezarım kazım
Mezar benim toprak benim şal ben

AVCIYDİM DOLANDIM

Avcıydım dolandım yarın arkasınca
Bülbül gibi uçtu gitti dalımdan
Bahvancı gibi bahçe gülün derince
Anlamadı gitti nazlı halimden

Dolana dolana geldim bir göle
Etrafı çayır çimen bir dola
Koyun kuzu sarmış koca bir kola
Uçayım gelmişim uzak elimden

Dedi otur oğlum sözünü söyle
Neden dolaşırsın halin ne böyle
Tutarsın sözümü bir hikmet dinle
Al iç bu kahveni sen de elimden

Mecnunam bir güzel için gezerim
Avcıydım **navçayı**⁴⁶ derin kazardım
Çöller dolanıram sözler yazarım
Aydan bir parçadır gitmez belimden

İçtim kahve koca yanından gittim
Dolanırdım dağ-taş halimden bittim
Kaç zaman fırlandım bilemem ne ettim
İşitenler söylerler çalır telimden

46 - Avcının gizlendiği yer

Geldim yeşil sular bahçeli bağa
İçinde güzeller gel bak sen sancağa
Kırmızı boyamışlar mavi rengi aka
İçtim sularından sandım selimden

Bu bağda güzeller ne deyim çoktu
Avcıların bundan haberi yoktu
O yarin vurduğu canıma oktu
Bir sözde gelmiyor başka dilimden

Akar sular arktan sanki gözyaşı
Bir avrat kurubtu kazanı aş
Güzeller dolanı dolamış baş
Kızlar geldi başa sağdan solumdan

Güller söylerler gözleri kara
Hu dilberdi salıp beni de dara
Dağ-taş dolanayım bir böyle yare
Aklım baştan aldı şaştım yolumdan

Topladılar bahçenin bağın güllerin
Söylediler bana yarin yolların
Orada içtim soğuk ile suların
Yar gideli dizim kalkmaz belimden

Geldim nazlı yarin yanına geldim
Muhabbetli gönlüm canına saldı
Aşığım mecnun malını aldım
Sensiz hasretliğim geçmem gönlümden

Şükür olsun yarla kavuştum bugün
Güzel olmadıysa olurum sürgün
Bayramdı sefadır kendime o gün
Yarin canı şadlı yüzüm gönlümden

BABAOĞLU der kurban o yare
Yarsız çekilirim dünyada dara
Yar gideli buradan giymiştim kara
Yapışmış güzel yar kopmuyu kolumdan

YILLAR MAHZUN

Yıllar geçti gurbet elde
Zaman mahzun eller mahzun
Kalmadı gerçek söz dilde
Günler mahzun yıllar mahzun

Kesildi gelip gidenler
Nefsini derviş edenler
Yolcu cızmasın giyenler
Yolcu mahzun yollar mahzun

Gurbet el büktü belimi
Çalmaz çalanla telimiz
Kuruttu akan selimiz
Sular mahzun göller mahzun

Ağladım yaş doldu göze
Devlet bakmaz düşkün söze
Kimse bakmayı nasıl yüze
Beden mahzun eller mahzun

Kuru toprak mesken oldu
Söyle kim muradın buldu
Çok çocuk bu çölde öldü
Sahra mahzun çöller mahzun

Nerde ekin nerde biçin
Gelin günahlardan geçin
Hakk'ın şarabını için
Sular mahzun seller mahzun

Ağa paşa döndü kula
Var şey alınmazdı pula
Arı küstü konmaz güle
Arı mahzun bal mahzun

Sundu bahçe ile bağlar
Yol vermeyi gidim dağlar
Ölü ölmüş gezen sağlar
Yağmur mahzun yeller mahzun

Cevheri boş yere satmanım
Yurdum yürekten atmanım
Dile başka dil katmanım
Sazım mahzun teller mahzun

Herkes gözler yolu döne
Toprağın üstünde kona
Dostuna kollar yüz suna
Kollar mahzun haller mahzun

BABAOĞLU güller açmaz
Gönül sungun sular içemez
Barı dökülmüş bağa giçilmez
Gülşan mahzun güller mahzun

UYAN

Uyan günül uyan gevlete kalma
Geçer yolcu kervan seni beklemez
Puç hayale dalıp fikire salma
Durmaz ömür gider seni eklemez

Yürü yol yagundu geriye dönme
Kurumuş ağacın dalında konma
Şekerli şerbetin yad ile sunma
Düşerse yüklerin seni yüklemes

Kervan geçse yolun çok uzak olur
Kalırsın dillerde yük yerde kalır
Yar doğru olmazsa dar günde salır
Sırrını saklamaz halin **düklemes**⁴⁷

BABAOĞLU kemer bağla beline
Yaz süzünü hakta getir diline
Yolun salma gitti insan yoluna
Yalancı olanlar gerçek oklamaz

47 - Sırrını herkese açar

KALAN ÖMRÜM

Ne bir kere yelde esti başıma
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim
Felek zehir kattı benim aşıma
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

Size ne söylüm ey şanlı eller
Bana mesken olup bu sahra çöller
Bir yandan yel bir yandan seller
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

Her yana bakarım yoktu bir gören
Bu fakir millete gerçek yol kuran
Düşkünler halini arayıp soran
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

Gitti safalı gün olmadı çare
Gurbet derdi açtı içerden yare
Yar gideli giymiş bedenim kara
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

Seher esen yelim gül bahçe barım
Ne sevgili kaldı ne eski yarım
Dört yanı açık çadır oluptu **darım**⁴⁸
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

Görmediğim işler geldi başıma
Zalim göz dikipti toprak taşıma
Kocalığım düşüptü sağ genç yaşıma
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

Gün gün saydım gelen olmadı bana
Hasretim çoğaldı ne deyim ona
Gam kahır oturdu yıllardı cana
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

Ne zaman biter yar bu kara günler
Eski günler gibi giyerim donlar
Güzel aşkın sundum gelmedi onlar
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

BABAOĞLU gece gündüz yol gözler
Gurbet saç ağarttı saraldı yüzler
Dönünce yurduna derdini sözler
Kalan ömrüm gurbet elde bitirdim

BU CANI KURBAN ETMİŞEM

Gurbet elde zulüm eziyet görmüşüm
Vatana bu canı kurban etmişim
Ona canım ben de kurban vermişim
Vatana bu canı kurban etmişim

Sen gideli gözüm yaşı akıyor
Niney gözlüyü seni yola bakıyor
Tuzun ekmeğin canın ateş yakıyor
Vatana bu canı kurban etmişim

Kardeşlerin gelip yıgıp başıma
Sensiz felek zehir kattı aşıma
Sen gideli aklar düştü başıma
Vatana bu canı kurban etmişim

Ana **menzilemi**⁴⁹ aldım ağlama
Karalar giyinme canın dağlama
Dua ile Hakk'ın kapısın bağlama
Vatana bu canı kurban etmişim

Nerde kaldın yavrum haberin aldım
Duydum şehit oldun hayala daldım
Sen gideli yavrum karada kaldım
Vatana bu canı kurban etmişim

Her akşam beklerim kapı çalınsa
Yavrum böyle gelip elim alasan
Gül cemalin görüm karşı durasan
Vatana bu canı kurban etmişim

Çok ağladım yavrum çare olmadı
Sensiz oğlum kimse derdim almadı
Ha bekledim yolu haber gelmedi
Vatana bu canı kurban etmişim

Kadın çocuk hepisi bekliyor seni
Gel yandırma hicran oduna beni
Basmada bağrıma o günler hani
Vatana bu canı kurban etmişim

BABAOĞLU yazma ağlatma bizi
Ben giderim buradan gözlerim sizi
Soramadım anne oğlanı kızı
Vatana bu canı kurban etmişim

GARİP BÜLBÜL

Sundu bağları getirdi bir daha dönmez
Ne feryad edersin ey garip bülbül
Darılan bülbülüm gönüle konmaz
Ne feryad edersin ey garip bülbül

Bahar geldi açtı çayır çimenler
Çekildi başıma kara dumanlar
Birkaç yıl geçipti ezel zamanlar
Ne feryad edersin ey garip bülbül

Ağaçlar yaprağın döktü kalmadı
Kurudu kökleri suyu salmadı
Ağlar bağvancısı derdin alamadı
Ne feryad edersin ey garip bülbül

Gönlüm açmaz oldu ezelden sunuydu
Mahzun arı geldi dalına konuydu
Garipler yurduna aşkına dönüydü
Ne feryad edersin ey garip bülbül

Eveldeki günleri göremesey
Yorma kendini sen daha koramasay
Geçti aşıkın doğru yari bulamasay
Ne feryad edersin ey garip bülbül

Kurudu bağlarım çiçekler açmaz
Bulanıp bu göller konan kuş içemez
Bağvancıyı bağınan başkaya geçmez
Ne feryad edersin ey garip bülbül

Gariplerin halin bir soran olmaz
Bir dolduysa bir de gönlüyle dolmaz
Fakirler dünyada mezarın bulamaz
Ne feryad edersin ey garip bülbül

Dilim söyler gönlüm aşkında yanar
Dostun sözlerine nasılda kanar
Çok senin gibi bülbül ağlar gün sunar
Ne feryad edersin ey garip bülbül

BABAOĞLU diyer feryad eyleme
Derdini tanrıdan başka söyleme
Cehiler sözünü sen de dinleme
Ne feryad edersin ey garip bülbül

GURBET AŞIK

Yola baktım gözüm duman çekiyor
Gurbette günlerin geçirdin aşık
Bugün bitti yarın umut ekiyor
Gurbette günlerin geçirtin aşık

Bir yel esti dalgaladı başımı
Damladı aktı gözden yaşımı
Ölürsem yazın siz mezar taşımı
Gurbette günlerin geçirtin aşık

Kahırdan hasret geçerdı günler
Karalar boyandı ağ_iken donlar
Ne bir hale saldı başımı bunlar
Gurbette günlerin geçirtin aşık

Şehrimin kokusunu yelde koklarıdım
Dosta sohbet düşman canın okurdum
Yaralı beni daim yoklardım
Gurbette günlerin geçirtin aşık

Gece gündüz masal yazdım köyüme
Her vakit söz atıp değdi okuma
Bulanık sel gelip akıttı suyumu
Gurbette günlerin geçirtin aşık

Akşam oldu gözüm yaşı durmadı
Telafer'sız bir yurt kurmadım
Çok bekledim dostu gözüm görmedi
Gurbette günlerin geçirtin aşık

Dikenler içinde bir renkli gülüm
Suları kurumuş sahra çölüm
Her bir yandan dalı kırılmış kolum
Gurbette günlerin geçirtin aşık

Yıllar geçti derdim yazan olmadı
Gönül ona göre bir can bulamadı
Doğru canan bana bir söz gülemedim
Gurbette günlerin geçirtin aşık

BABAOĞLU gurbet kırdı belimi
Be-vefa olanlar çaldı telimi
Hasret kaldım korkaram göremem elimi
Gurbette günlerin geçirtin aşık

İÇİNDEKİLER

T	şiiir adı	sayfa
1-	OĞLUM	8
2-	ÖLDÜKTEN SONRA	10
3-	OYNIYAN OLMAZ	12
4-	BAHAR	13
5-	AYA ÇIKTI	15
6-	DAĞLAR	17
7-	HURMA AĞACI	19
8-	BAK	21
9-	DÜNYADAN NE BULDUN	23
10	DALI BİLMEZSEN	25
11-	DÖNDÜM	28
12-	DEĞİL	31
13-	AYİP ARAMA	33
14-	KARA GÖZLERİ	35
15-	GÜVERCİN	37
16-	YAVRUM VATANA	39
17-	KÖÇELİM GÖNÜL	41
18-	SUNUPTU	43
19-	KÖTÜ ZAMAN	44
20-	NAZLI GELMEDİ	46
21-	NELERDİK NELER OLDU	48
22-	YAR YAR	50

23-	GÜZEL	52
24-	VERİLMEZ	54
25-	YARE SÖYLEME BÜLBÜL	56
26-	NASİHAT	58
27-	GİTTİ ÖMÜR	59
28-	UNUTMAM TELAFER	61
29-	KALMASIN	63
30-	NAZAR TELAFER	65
31-	KİMSE KİMSENİ	67
32-	HER ŞEY BENİM	69
33-	AVCIYDIM DOLANDIM	71
34-	YILLAR MAHZUN	74
35-	UYAN	76
36-	KALAN ÖMRÜM	77
37-	BU CANI KURBAN ETMİŞEM	79
38-	GARİP BÜLBÜL	81
39-	GURBET AŞIK	83

CASIM BABAOĞLU
TELAFER - 2022

**Bağdat'taki Kitap ve Belge Evi'ndeki depozito
numarası (3648) yılı 2022**

Casim Babaoğlu

Babaoğlu, Musul iline bağlı Telafer'in Kürtali Mahallesinde 1979 yılında doğmuş.

ilk, orta ve liseyi Telafer'de bitirmiştir.

1997 yılında Musul Üniversitesi İktisat Fakültesi, İşletme Bölümünden mezun olmuş.

Spor ve Gençlik Bakanlığı Ninova Spor ve Gençler Müdürlüğü , Telafer Gençler Brosunda memur olmuştur.

İlk şiirini 1997 yılında yazmış ve 2008 yılında şiir yoluyla edebiyat yolculuğu başlamış.

2017 yılında Irak, Bağdat Edebiyat ve Yazarlar Birliğinde üye olmuştur .

Şiirinin temaları : Hikmet, Nasihat, Aşk, Yurtsal ve en ağır basan İnsan sevgisidir.

Babaoğlu hem Irak 'ta hemde Irak dışında Türkiye ve Azerbaycan ve Tebriz ülkelerinde birçok edebiyat törenleri ve şiir gecelerine katılmıştır